



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14084/2024
18.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступају адвокати Ненад Ћосић из ... и Данијела Алексић из ..., против тужених ББ из ..., кога заступа Милка Цанић, адвокат из ... и тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Звездана Матејић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, вредност спора 2.000.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1272/2023 до 06.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 18.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1272/2023 до 06.06.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1272/2023 до 06.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П 1055/22 од 06.12.2022. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се према туженом ББ из ... утврди да је тужилца по основу стицања у брачној заједници поред већ досуђених 15% правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж.бр. 3314/16 од 17.10.2017. године сувласник са уделом од још 35% на непокретностима ближе побројаним у овом ставу изреке. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди према туженом ББ из ... и ВВ из ..., да тужилци АА из ... припадне на основу финансијског учешћа на доградњи постојећег објекта на плану под 1. изградњи помоћног објекта на плану под 2, на кн.бр. .. КО ... из листа непокретности .. за време трајања заједнице са супругом ББ, износ од 813.258,50 динара, те да се тужени ББ и ВВ обавезу да тужилци солидарно исплате наведени износ. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да на име трошкова парничног поступка исплати туженом ББ из ... износ од 707.250,00 динара и туженој ВВ из ... износ од 585.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1272/2023 до 06.06.2023. године одбијена је жалба тужиле и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиле је изјавила благовремену ревизију са позивом на одредбу члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12 Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, Врховни суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23-др.закон) да би се дозволило изузетно одлучивање о ревизији.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

Побијаном другостепеном пресудом, правноснажно је одбијен тужбени захтев којим је тужиле тражила да се према туженом ББ из ... утврди да је тужиле по основу стицања у брачној заједници постала сувласник са траженим уделом на непокретностима ближе описаним у изреци првостепене пресуде, те да тужени исплате тужиле износ од 813.258,50 динара на име финансијског учешћа на доградњи објекта ближе описаног у изреци првостепене пресуде. Нижестепени судови су на основу утврђеног чињеничног стања закључили да је тужиле у време заснивања брачне заједнице са туженим ББ истовремено засновала и породичну заједницу са родитељима туженог. Утврђено је да се ради о стицању спорне имовине и судови су заузели став да је то имовина која је стечена у породичној заједници, као и да је у конкретном случају тужбеним захтевом у поднеску којим је уређен тужбени захтев од 25.07.2022. године тужиле тражила да се утврди да је власник спорних непокретности означених у ставу првом изреке пресуде по основу стицања у брачној заједници са туженим ББ, док овим тужбеним захтевом тужиле није обухватила и тужену ВВ која је према мишљењу нижестепених судова, члан породичне заједнице, с обзиром да је ГГ у току трајања поступка преминуо и као таква је нужни супарничар која мора бити обухваћена тужбом у смислу одредбе члана 211. став 1. ЗПП. Стога су нижестепени судови одбили тужбени захтев тужиле за још тражених 35%, поред досуђених 15% правноснажном одлуком Основног суда у Јагодини 711-291/11 од 06.06.2016. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда Гж-3314/16 од 17.10.2017. године, са позивом на одредбу члана 211. ЗПП. Одлучујући о тужбеном захтеву којим је тужиле тражила да јој тужени ББ и ВВ исплате износ од 813.258,50 динара, судови су закључили да ни овај захтев није основан, из разлога што тужиле није доказала конкретно шта је дограђивано на породичној стамбеној згради на овој парцели, што је довело до тога да није доказала вредност свог финансијског улагања у доградњу, нити пак изградњу помоћне зграде означене као број 2, насупротив којој су тужени доказали

у смислу одредбе чл. 231 ЗПП њихово учешће у изградњи исте и набавци материјала од стране сада пок. ГГ преко закључених уговора о кредиту.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије. Ревизијским наводима указује се на битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, из којих разлога се посебна ревизија не може изјавити. У ревизији се не указује на различиту судску праксу у предметима са истоврсном чињеничноправном садржином, нити на правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити се указује на потребу за новим тумачењем права, па Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Зато је на основу члана 404. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП-а прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 33. истог закона прописано је да ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

Тужба у овој правној ствари поднета је дана 03.03.2011. године. Имајући у виду да означена вредност предмета спора износи 2.000.000,00 динара, што представља противвредност од 19.211,72 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, закључује се да ревизија тужиље није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић